

אוניברסיטת בר אילן
הפקולטה למשפטים

דיני נזקין

ד"ר מיטל גלבוע

בחינה מסכמת, מועד א', תשפ"א

הנחיות כלליות

1. הבחינה בחומר סגור.
2. משך הבחינה: שלוש שעות; לא תינתן הארכה.
3. סיריקה מותרת רק למי שקיבל אישור רשמי ממדור תמכה והגשה. הסיריקה אסורה לשאר הסטודנטים.
4. למבחן מצורף נספח חקיקה, ובו פקודת הנזקין. בנוסף, לבקשתcn.m, מצורף גם נוסח המבחן כדף PDF כנספח נוסף.
5. אורך התשובה לא יעלה על מספר המילים המצוין בכל שאלה. חריגה מוגבלת השורות/**מילים המצוינות לא תיבדק**.

בהצלחה!

שאלה מס' 1 (30 נק')

נתן בן ה 11 מעריץ אמני פרקור (Parcour – קפיצה מגגות לגנות, ומ מבנים למ מבנים, תוך סיכון לא מבוטל לפציעה, ואף מוות). בזמן הפסקה בבית הספר, נתן מחליט לצלם את עצמו קופץ בין גנות המבנים השונים של בית הספר. שבוע לפני כן, מחנכת הכתה של נתן ערכה שייחה עם ילדי הכתה והזהירה אותם מפני הקפיצה למיניהם. נתן, תלמיד מצטיין, נכח בשיחות אלה. למרות האזהרות, החליט נתן לקפוץ מבניין לבניין, ואף כיוון את מצלמת הפלפון שלו כדי להנציח את יכולותיו בזמן אמת. לאחר הקפיצה אל גג הבניין הרביעי, נפל נתן אל מוות.

שאלה מס' 1.1 (12 נק')

הוריו של נתן טוענים כי בהתנהגותו, הפר בית הספר את חובת הזהירות. מה דעתכם על טענה זו?
 הסבירו את תשובהukan.

התנהגותו של ביה"ס הייתה בא נקיטת אמצעים למניעת נזק שלא הוא יצר (מחדר טהור). היה עליו **להציב מאבטחים** כדי למנוע שימוש הסיכון. מرتיע את התלמידים בגין אזהרה של המחנכת.

גבולות עולות הרשלנות התרחבו וכיום חלה חובה זהירות בגין נזק שנגרם מחדר טהור(ולעס). במצב בו מתקיימים יחסים מיוחדים החובה **מוגברת**. בעיננו, ביה"ס מספק שירותים בעלי היקף רחב לציבור. השטח שבו נגרם הנזק היה בשליטתו ומשכך יכול לצפות את האירוע המזיק- אתגר מוכר, סוג הנזק- גוף(פציעה ומوت). והנזק- התלמידים.

שיעור מדיניות: בעת שהותם, ביה"ס אחראי על שלומם, במקום הורייהם. שיעור הרתעה- כוה"ז תתרmercז בת"י ספר בעמידה לנזקים אמצעים למניעת נזקים. שיעור חלוקתיים- יטיב לכלל האוכלוסייה, ולא רק לניזוק והמזיק הללו. לכן **ביה"ס צריך היה לצפות לאירוע המזיק, סוג הנזק והנזק.**

4

(1.1)

נדרש לדון בהפרת חובת הזהירות על פ"י צפויות טכניות

צפויות נורמטיבית ולישם בהתאם.

ניתן היה להתייחס גם להרתעה ביתר.

שאלה מס' 1.2 (18 נק')

הנימחו כי הוריו של נתן הצליחו את יסודות הרשלנות. מה לדעתם מה יכול בית הספר לטעון מנגד? הסבירו את תשובהukan.

אין קשר בין אי-הצבת פקחים לנזק. לנtran הייתה כוונה לבצע את האתגר, הוא צילם את עצמו כדי להנץח את יכולותיו. אלמלא התרשלותו של ביה"ס, עדין נתן היה מבצע את האתגר.

אולם, שכל ישר- כן אינטואיטיבי שאי-הצבת שומרים תוביל לנזק זה. סביר- זה הסיכון הסביר שיקרה Mai הצבת שומרים כשאתגר זה מתפרקם.

אבל- ביה"ס לא צריך היה לצפות את הנזק, שכן אשמתו של אחר היא הסיבה המכרצה לנזק(ס'64(2), כתן). כאשר הגורם המתעורר בעל כוונה, הדבר מנתק את הקשיים המשפטי.

לחילופין, ביה"ס יטען לאשם תורם(ס'68(א)) של נתן בכך שפעל למטרות שאוזהר, שהרי ידע על הסיכון. ע"פ שעד גיל 12 יש חשיבות בחבות נזקית, ניתן לייחס אשם תורם אם בהתנהגותו תרם ליצירת הנזק(אייגר). הסטנדרט ההתנהגות הנדרש מהיחסן הוא של הילד הסביר/המוציא בಗילו(אייגר). ניתן להניח שילד בן 11, למטרות שאוזהר, לא ימנע מהמעשה, בשל ההנחה שלילדים ממשיכים לסייעוןם.

נשאר בצ"ע אם להתחשב במאפיינים הסובייקטיבים של הקטן. בענייננו, היותו תלמיד מצטיין. הבין את המשמעות של הסיכון. בנוסף, הטלת אשם תורם תתרמץ את ביה"ס להמשיך להתרשל, ולא לנתקות אמצעי זיהירות למניעת התמצשות נזקים אלה(אלוהה). כמו כן, הכרה באשמו התורם, תרוקן מתוכן את חוה"ז של ביה"ס במצבים אלה(גלוועד). כל שיקבע אשם תורם, יש להתחשב בכוונתו בקביעת שיעור הפיצוי.

-2

(1.2)

**תשובה יפה! התשובה המדויקת יותר היא
לענין הגנת האשם התורם.**

**היא מקום לישם בעזבון גלוועד - אחד
התפקידים החינוכיים של בית הספר הוא
להשגיח על הילדים בהפסיקות, וזה בדיק
מה שבית הספר כשל לעשות באופן סביר.
זאת ועוד, בענין דרורן - ניתן לטעון שיש כאן
מערכת יחסים מיוחדת (בית ספר תלמיד,
עובד מעביד וכיווב) ולכן אם יחול אשם
تورם, יהיה זה באופן נרחב. צוין חלקית
בתשובה קודמת וכן נוקד לפנים משורת
הדין.**

שאלה מס' 2 (20 נק')

חברת הכנסת שrif, עורכת דין נזקייסטית בהכשרתה, מעוניינת לקדם תיקון חוקיקה, לפיו בכל תביעה שבה המעשה הרשלני של הנתבע להוכיח את נזקו, יש להפוך את נטל השכנוע אל כתפי הנתבע להוכיח כי נזקו (הפיסי או הנפשי) של התובע לא נגרם כתוצאה ממעשה רשלני זה.

שאלה מס' 2.1 (8 נק')

אם התקwon שחברת הכנסת חדד מעוניינת לקדם מבטאת את ההלכה הקיימת? הסבירו את תשובהתכם.

ההנחה הקיימת הינה דוקטרינת הנזק הראייתית, תחול רק אם הנטבע הסטייר (בכוונה או ברשלנות) ראיות מהתוועע, אך שמנועת מהתוועע האפשרות להוכיח תביעתו. משמעו זהה העברת נטל הראייה לגבי הרכב העובדתי בעוולת הרשלנות (ס'35) לנתקה וקבעת חזקה שיש קשר סיבתי בין התרשלותו לבין הנזק. זאת רק אם הוכחה מעל 50% שמתוך 100% מהנסיבות המקרה. למעשה מוצבים רפואיים, בהם פער הכוחות משמעותיים.

8

(2.1)

שאלה מס' 2.2 (12 נק')

**אילו שיקולים מדיניות עשויים לתרmor בתייה המוצע? ניתן להתחזק החקיקה אחד אולם דאגנו
לבמקן את תשובהתכם.**

הגישה הכלכליות היא אחת התאוריות של דיני הנזקין. מטרתה השאת הרווחה המצרפית, דהיינו להגיע למקסימום יעילות. זאת נעשה באמצעות צימצום עלויות המונעה ותוחלת הנזק.

השיקול הרלוננטי לעניינו, מבטא גישה זו.

הרתקעה- התקון יתמוך מזיקים פוטנציאליים למניע מימוש סיכונים, ובכך למנוע הקטנת העוגה. בכך, הם יורתו מلنנות "להתחמק" מחבות נזקית, כאשר באשפתם מונעים מהניזוק להוכיח תביעתו.



שאלה מס' 3 (15 נק')

"מצד אחד, יסודות עולית התקיפה מקלים על הניזוק בהוכחת תביעתו, אולם מצד שני, הם גם מקשים עליו."

חו' דעתכם על אמרה זו. נמקו את תשובה כן.

מקלים- לא צריך להוכיח נזק וקש"ס בין הנזק להתנהגות. זו עולת פר-סה. כמובן, מרגע שכל היסודות מתקיימים, חלה אחריות על המזיק והנזק זכאי לפיצויים.

מקשים- עבירות כוונה (אשמה מוסרית). התובע צריך להוכיח שהנתבע فعل "במתכוון". קשה מאד להוכיח כוונה של אדם, שכן זה לא דבר גלוי. אלא פנימי.

לדעתי, יסודות העולה יותר מקרים על התובע, בשל הקלה בנטל הוכחה. בנוגע לקשי- ניתן לראות כוונה של אדם גם דרך פעולותיו הפיזיות. כמו-כן, יכולות חזקות עובדיות של ביham"ש כאשר ברור מהנסיבות שהמעשה נעשה מכוונה.

-2

(3)

העולה מחמירה עם הנזוק משום שהוא גם דורשת להוכיח אי הסכמה נוספת לכוונה מצד התוקף.

שאלה מס' 4 (20 נק')

דינה עברה ליד בניין רב קומות, כשלפתע ראתה את בן זוגה לחיים, דן, מנקה חלונות במקצתו, צונח אל מותו. דן השאיר אחריו מכתב שבו הتنצל על החלטתו לסיים את חייו. מאז דינה לא מסוגלת לשון בלילות, ואובחנה כסובלת ממחלה נפש (אף הוכחה כסובלות מנכות 30% עקב קר).

דינה רוצה לטעון את הנהלת הבניין, אותו ניקה דן, על נזקיה הנפשיים. הנהלת הבניין פונה אליו ליעוץ לגבי סיכוי הצלחת התביעה של דינה. **מה דעתך? נמקו את תשובה!?**

לдинה יש סיכוי גבוהה לקבל פיצוי על נזקה הנפשי כניזוקה עקיפה כתוצאה מהairou.

תחליה יש להכיר בה כניזוקה עקיפה לא **התנאים של אלטסואה: זהות הנפגע**- לא מהמעגלים הראשונים, אך זוגות מהווע קרבה עצמתית שמקיימת את התנאי. **התרומות חושית ישרה מהairou**- ראתה אותו(אול' גם שמעה את הנפילה). **קרבה בזמן**- קרה נגד עיניה, **ובמקום**- עברה ליד הבניין. **נזק נפשי ממשועוט**- 30% נכות, משפיע על ההתמודדות היום-יום (לא מסוגלת לישון בלילהות).

המשמעות היא שכעת דין יכולה לטעון בגין רשלנות(ס'35), כי חלה על החברה חובת זהירות (החברה יכולה לצפות והיתה צריכה לצפות את קרונות airou המזיק, הנזוק וסוג הנזק).

אם יוכח **קש"ס** מעלה 50% בין התרשות החברה לנזק הנפשי שנגרם לה, דין תפוצה על מלא נזקה הנפשי שתוכיח.

+20

(4)

ניתוח יפה מאוד.

שאלה מס' 5 (15 נק')

ג'וני, המתגורר בקריית אונו, נסע לגרמניה לתקופה של שנה. כאשר חזר ג'וני לביקור מולדת, נרגש לפגוש במקרה את אחד מחברי הגרמנים, אשר מתגורר בברלין. גם החבר נרגש מאוד. שניהם התחבקו. משקפי המשמש החדשניים (והיקרים!) של ג'וני היו תלויים על צווארו, ולאחר החיבוק, החלקים מהמשקפיים נמצאו שבורים על הרצפה. ג'וני התעכבר מאוד, ואמר לחברו: "תראה למה גרמת. אני אתבע אותך בנזקיין?!"

מה מבין המשפטים נכון? נמק. את תשובה.

א. ניתן לטעון כי יש בהဏוגתו של ג'וני אשם

ב. ניתן לטעון כי יש בהဏוגתו של החבר מברלין אשם

ג. יש קשר סיבתי עובדתי בין החיבוק לבין הנזק למשקפיים

ד. תשובות א - ב נכונות

ה. כל התשובות נכונות

ה. **כל התשובות נכונות.** גם ג'וני וגם החבר גרמו לנזק באשפתם. יש קשר בין החיבור שלהם לבין הנזק למשקיעים- איל מולא התchapko בעודם כה נרגשים, המשקפיים לא היו נשברות.
לכן הם אחראים בivid ולחוד על התממשות הנזק(ס'11 "מעוילים ייחד"). אולם, במצב זה, ג'וני הוא גם הנזק (בעל המשקפיים) וגם המעויל. לכן ניתן לטעון לאשמו התרום (ס'64(א)), שמהווה מקרה פרטי לדוקטרינה זו.
כל שיוכח מעל 50% האשם התרום של ג'וני, הפיזיו שלו יופחת בשיעור האשמה שתקבע.

+15

(5)

רפה מאוד

שאלה מס' 6 (1 נק' - שאלת בונוס)

טויטה - לשאלה זו הושארה **לא** ינתן ניקוד. שאלת **מקומ לזרר מוקוד**.
שלසטודנט.ית צורן בטוייטה

